

—*La jornada de treball quina era?*

—Començàvem normalment a les cinc del matí i plegàvem a les set de la tarda. Això durant l'estiu; a l'hivern la jornada era una mica més curta.

—*Amb què fèieu anar la fornal?*

—Amb manxa a força de mongetes i el combustible era carbó anglès que era del millor que he conegut. Quan l'anàvem a comprar tots volíem que fos petit, perquè el gros no el podíem trencar de fort que era.

—*La feina com la cobràveu?*

Generalment cobràvem amb espècie. 8, 10 o 12 quartans de blat l'any, segons si la casa era petita o gran. Una ferradura valia seixanta cinc cèntims. Recordo que l'any que es va fer la carretera (1909-10) tots els llossos de les eines que es feien servir per la seva construcció els vàrem fer per cinc cèntims cada un.

—*I la vostra joventut què tal va ésser? Quines diversions teníeu? Amb què passàveu els dies festius?*

A mi m'agradava molt anar a caçar. Però quan es va establir el transport de mercaderia a Barcelona, sobretot fusta, moltes festes em tocava ferrar els cavalls matxos.

—*Quants n'hi havia?*

—De cavalls uns vuitanta o noranta, i de matxos tretze o catorze. Encara recordo els que tenien a cada casa. Set a can Bonet, tres a can Lluïset, dos a can Juli, etc. Les tardes quasi sempre les tenia lliures i el nostre joc preferit era jugar a bala. Feia goig de veure les colles que hi havia, tant a l'era de can Colom com a l'alzinar de can Burguès. També s'organitzava una mica de ball cada festa. El lloc acostumat era la plaça de l'Església. Les ballades duraven fins a posta de sol. Per allà l'any 1902 es va construir la Sala de Can Mestret i aleshores ja ballàvem a cobert de les inclemències del temps. La música era sempre —llevat les festes senyalades— al sò d'una pianola.

—*Segurament que en la vostra joventut no us movíeu de casa, veritat?*

—Com que no hi havia ni mitjans ni possibilitats per marxar, no ho fèiem. L'any passat, en una sola sortida, vaig fer més quilòmetres que durant els primers cinquanta anys de la meva existència.

—*Quin any us vàreu casar?*

—L'any 1913. La meva esposa es diu Carme Bassa Flaqué. Hem tingut vuit fills. Set nois i una noia. Actualment n'hi ha sis de vius. En néixer es varen morir dos nois. Tots són casats i tinc setze nèts. L'esmentat any, el dia de Sant Joan s'esqueia amb la festa de Corpus. Es va discutir la possibilitat de celebrar la primera en un altre dia. Uns eren partidaris de celebrar-la el dia 21 de juny i els altres el dia 27. No hi va haver acord i els primers ho varen celebrar el dia proposat i els altres el dia 27. Dintre aquestes dates s'esqueia el dia del nostre casament. Quan marxàvem per fer el viatge de nuvis, els focs de la revetlla dels primers estaven encesos, i quan tornàvem a casa ho estaven els focs dels segons.

—*Heu dit que vàreu néixer a La Ferreria, però ara viviu a can Farré. Per què?*

—Vàrem deixar La Ferreria perquè el propietari ens va fer veure que amenaçava ruïna (La Ferreria encara no ha caigut i jo ja sóc vell). Li vàrem demanar si ens volia censar un tros de terra per fer-hi una casa, va accedir